கடவுள் துணை.

[illegible]
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்க்கலம்பகம்.

இஃது,

1049(8481)

அஷ்டாவதானம்

பூவை-கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

இவர்மாணாக்கரும்

திருவதிகை - குமாரானந்தசுவாமிகள் குமாரருமாகிய

சிவஞானவைதீகசைவவைத்திய

சி. கு. நடராஜமுதலியாரவர்களால்

சென்னை

இந்துதியலாஜிகல்யந்திரசாலையிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது

கரவருடம் - கடகரவி.

1891

இனம்.

1894 ௵ ஆகஸ்டு 14 செவ்வாய்க்கிழமை
வாங்கியது.
இதன் விலை 0-2-0

உ

சிவமயம

சாத்துகவி.

இஃது

இந்நூலாசிரியர் போதகாசிரியராகிய

தசாவதானம

பேறை-செகநாதப்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

வலிவான தவருறையு மொற்றியூர்க் கலம்பகத்தை வாணி மெச்சு
மலிவான தொடைபொருட்சொ லாதிநய வலங்கார மன்னிநிற்பப்
பொலிவான செந்தமிழ்தே ரட்டாவ தானியெனப் பூவை வந்த
கலியாண சுந்தரநற் கவிராஜ சிங்கமது கழறிற றமமா!

சிவமயம.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவொற்றியூர்க்கலம்பகம்

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா

ஒற்றிக கலம்பகததை யொண்சபில மஙகைபஙக
ரொற்றிக கலமபகததை யோதுதறகிங—கொறறி
குணுலைய குஞசரனைக கூறுசெயத கொறறக
குணுலைய குஞசரனைக கூறு.

நால்வர்துதி

அறுசீாககழிநெடிலாசிரியவிருததம

சிவஞானக் கடலருணீா நனிமடுததற புதமினனெற றிறமாயச செயது
பவஞானப புறசசமய வெபபமறச சறசைவப பைஙகூ ழோஙக
நவஞானத தமிழமறையா மழையதனை நானிலதது நனகு பெயத
தவஞானக கொணடலகளா நாலவா திருத தாணமலாக டலைமேற கொளவாம்.

நூல்.

மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா-

தரவு.

நாரணஞா தணணுமையி ஞதவொலி யேகறஙக
வாரணஞர் தாளததி ருமலைறறூ லேபிறஙக
விநதிரனு ரெககாள மெசசரிககை யேயூதப்
பநதியினிற கநதிருவா பலலாணடு பலவோதத
தணணமுதத திங்கிரணன் றனிககவிகை யேநிழறற
விணணுலக மஙகையாகள வியனுததி யேசுழற்ற
வடிவாம்பி கையுபய மலாவிழிக ளேகளிக்க
ஞ்வடியாக ளணுககனுற வரும்பவனி வருவோயநீ.

தாழிசைகள்.

அவனனறி யோராணுவு மசைவுரு தெனுஞசொல்லை
யவனிமிசை காடடுதறகே யசைநதாடி வருவீரால
அளக்கரினிற கேசவனற ஞகமதிற றுயலவரலைத்
துளக்கமுற வேயிஙகுத தோறறிடவே வருவீரால
ஆடடுவிததா லேயுலக மாடுமென்ற வுணமையினைக
காடடுவிக்க வேசறறுக் கனிநதொசிநது வருவீரால
பேதைமுதற பேரிளமபெண பெரிதுவநது தாமயஙகி
நாதவுன றழகததஞ ஞணிகிறக வருவீரால

அராகங்கள்

பலதலை யுயரிய பணிமலை தருமகள
வலமதி னிலவுற மகிழகொளு முடலினை
அரவணி கணபதி யயிலடுனை முருகைய
ஞூரமதி லணைதர வுவகைகொ ளுருவினை
அரியய னிருவரு மமருற நடுவினி
லரியதொ ரனலென வமாதரு தனுவினை
எவரெவ ரெவுளகி லெதுகரு துநரவ
ணவரவா மனமதி லழகிய வடிவினை.

பெயர்த்துந்தாழிசைகள்.

மசசததி னேரிருகண மணிபறிததா யெனபாது
னிசசைவளா சாததஞ ரியறறுசிறு விளையாடடே
கூாமததின முதுகோடடைக குறிதெடுததா யெனபாதுன்
சீாமைமலி கணநாதா செயதசிறு விளையாடடே
வராகததினவலிமாய மருபபொடிததா யெனபாதுன
பராகநறும பூஙகடமபா பழகுசிறு விளையாடடே
நரசிஙகப புரவியினை நைததுரிததா யெனபாதுன
வரவீர பததிரஞா வகுததசிறு விளையாடடே
வாமனஞா கஙகாளம வாஙகினு யெனபாதுன
காமாணி வயிரவஞா கணடசிறு விளையாடடே
மறறவதா ரததிலருள வழஙகினு யென்பாவை
முறறுநினறன ளெண்டியறறு முனிவாருள விளையாட்டே.

நாற்சீரோரடியம்போதரங்கம்.

அகள சகள வருவுரு மேவினை
சகல சமய சமரச மாயினை
துகளில் சுருதி துரியம வாயினை
திகழு மிதய சினகர ஞாயினை

முச்சீரோரடியம்போதரங்கம்.

தமனிய மலைதனை வளைத்தனை
தகுதியு றுகயிலை கிளைத்தனை
சமயமு மறுவகை படைத்தனை
தகுதிகு வெனநட நடித்தனை

இருசீரோரடியம்போதரங்கம்

அக்கர நாட்டினை - சக்கர நீட்டினை
யருளது கொடுத்தனை - மருளது கெடுத்தனை
யரியுரி வீக்கினை - நரிபரி யாக்கினை
வெற்றியூர் சேவினை - யொற்றியூர் மேவினை
ஆதலால் - தனிச்சொல்

நிலைமண்டிலவாசிரியச்சுரிதகம்.

பஃறலைப் பணப்பாப்புப் பள்ளிகொண் டோனுஞ்
சிஃறலைப் போதனுஞ் சேவித் திறைஞ்சச்
சீவள ரொற்றிச் சினகரந் தன்னிற்
போவளர் பவனி பிறங்குதியா கேச
வாணடு பலவா யகில மதனி
வீணடு தமியேன வேண்டுவ சிலவே
அவைதாம்
கொச்சைச் சமயா குலவிப் பணியும்
பிச்சைப் பசுக்களைப் பேணு தியங்கிச்
செத்துப் பிறக்குந் தேவர் தம்மை
யெத்தரு ணத்தினு மெண்ணு திருந்து
நாத்திகஞ் சொல்லி நவியு மூடரை
நேத்திரந் தானு நேரா தவிர்ந்திட
டகம்பிர மம்மெனு மறிவில் லோரைச்

செகமதி லெளியேன சேரா தொழிநதிட்
"டோருமவே தாநதமென றுசசியிற பழுத்த
வாரா வின்ப வருங்கனி பிழிநது
சாரங கொணட சைவசித தாநதத்
தேளமு தருநதினா சிலரோ" யென்ன
வுணமை பேசி யொணசிவ மீதெள
வணமையாயக காட்டிய வாததா முதலா
நின்னடி தனனை நினைக்கும பெரியோர
தனனடி யென்றன் றலையிற சூட்டி
யிறுமாந திருககு மிழுக்கில வாழவைப
பெறுமா றருளக பெருவிபூ தியனே. (௧)

நேரிசைவெண்பா

பூதிருததி ராககப பொருளகளையே செலவமெனு
மாதிபுரி யான்றவாபா லாககியெனை—மேதினியின
மேனோக்கி வேடமிடு மேனியாராம பேதையாதம
பானோக்கி வாழாது பண. (௨)

கட்டளைக்கலித்துறை

பண்ணுவ தருசிவ சஙகரன் றெணடா பணிதொழிலியா
னெண்ணுவ துஙகணணன காணுத பொனனடி யின்புகழா
மண்ணுவ துமபிற விததுய ரீயு மலமொரைநதா
நணணுவ தெனனிவைக் காமுத லாமொறறி நற்பதியே. (௩)

கலிநிலைத்துறை.

பதியே யிழநது பவமே நினைநது பலவாகச
சதியே புரிநது சகமே வதிநது தளாவீர்காள
சுதியே மிகுநது துதியே பாநத சுடரொறறிப
பொதியே யணைநது நிதமே பணிநது பொலிவீரோ (௪)

கலிநிலைவண்ணத்துறை

தனதத்தத் தனதததத தனதததத தனதத்தத தனதானு.
பாலிவறறுத தினமறபக் கலைகற்றுத தெருளறறுப் பொருண்மாலே
சாலிவைததுப புகழ்கெடடுப புவனததிற றளாவுற்றுச சுழலாமே
லியக்கத் ததனைசசுற றனைபொறபத திருவொற்றிப் புணாவாரபா
லாவிழுற்றுத் துதிசொற்றுககதிபெறறுபபயனமிககுறறுயாவாரயே.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

உயர்வளைக்குழையுமவிளங்குசெஞ்சடையு மோங்குவெண்ணீ றுறுவடிவும்
புயனமிகாணவருள்பொழிவிழியும பொங்கரவப்பணிப் பொலிவுந்
துயரறு புலியி னதள்செறி யிடையுந் துணையடிக் கமலமுமறவே
னயாறுத் தெனையா ளொற்றியூர்மேவு மமலனேயாதிநாயகனே. (௧௰)

புயவகுப்பு.

பதினறுகலைவண்ணப்பா.

தானனா தனதான தானனா தனதான
தானனா தனதான தத்தத் தனநதன.

ஆதிநா யகிவேத போதநா யகிபாதி
யாகநா யகியாக வைத்துப் பொருந்தின
வாவலா யிழையோக சாதனா தியாசேரு
மாணியா டகமேரு விற்பெற் றிருந்தன
வாழ்மீ தெழுமால காலமே யமுதாக
வாதினா ளுணுமாறு நத்திச் செறிந்தன
வாள்கணீ யடியேனை யாள்கணீ யெனுமாலகை
யாளமா நவிராழி யைத்தொட் டெழுந்தன (௧௰௧)

வேதமோ திடுவேத னீடுசே கரநோவ
வீறுமோ டுறுமாலெ டுத்துப் பொலிந்தன
வேழமா முகனோடு வேலுலா மொருசேயும
வீரமா புறுமா பணைத்துச் சிறந்தன
மீறுமா தவவேட னோடுபோ கொடுவீர
வேகநீ ளொருகோலகொ டுக்கத் துணிந்தன
வேள்விசா லையினூடு லாவுபா னுவைமோதி
வீறுசேர் புகழமேவி மெச்சத திகழ்ந்தன (௧௰௨)

பீதனீ டுடலகீறு மேறனா னிறுமாறு
பேதமா லறவேகி ழித்துப் பிறங்கின
பீடிலா முழையோடு நீடுமா ரழலவாகை
பேறுசா லுறுசூல நிற்கத் திகழ்ந்தன
பேணுநால வாகடேற நீழலவாய பொருளகூறு
பேசொணா மொழிநோகு றித்துப் பகர்ந்தன
பேழ்கொணூழ வாகனோடு நாசமா கிடதாசா
பேசுமால கணையோடு றழ்தது திணிந்தன (௧௰௩)

கலிவிருத்தம்.

நமபக லினக ணனிவெயில வெள்ளை
யமபுலி யினக ணளியெழு நாவில
வெமபுந தணலுற வீறுசெய விக்கு
நமப னொற்றியூா நாயக ைடடமே. (கஎ)

அ ம் ம ா னை.

மடக்குத்தாழிசை

நாடடுமெ புகழ்வாயநத நமபலகை நாதனா
கூட்டிவைக கூநதுாது கொணடனாகா ணமமானை
கூடடிவைக குநதுாது கொணடனரோ யாமாயி
னூட்டினாக ளெல்லா நகையாரோ வமமானை
நகைபபரொன வூரொற்றி நண்ணினாகா ணமமானை. (கஅ)

இஃதுமஃது

அங்கணொற்றி நாத ரழனமான றுடிசூலங
கஙகல் பினகங களைததரித்தா ரம்மானை
கஙகல பினாகங களைததரிதத ராமாயி
னஙக மறிவரியா ராவரோ வம்மானை
யஙகம பலகையுரு வலலவோ வமமானை. (க௯)

பாங்கிதலைவிக்குரைத்தல்.

அறுசீாககழிநெடிலாசிரியவிருததம.

அம்மானை யெய்திரிதேதா னேனேதா னதுபோனவடைவேதென்பாா
கைமமாவொன் றிவ்வழியே குறிதபபிவநததுண்டோ கழறுமென்பா
ரிமமாவின் றழைபாாீ ரினிதெனபா ரோநிழையே யெழிலாரொற்றிப
பெமமானை யறியோநா மிவரொணண மெனனேயோ பேசுங் காலே.

ம ட க் கு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

காலனை யுதைததது ங கழலேயாங காமனை யெரித்ததுங் கழலேயாம
வேலனை யீனறதுங கண்ணேயா மீபபவம வேயின கண்ணேயாம
பாலனுக கீநததும பாலேயாம பாாவதிக் கீநததும பாலேயா
மாலயன போற்றிடும பதியீரோ மகிழு மொற்றிப பதியீரோ. (உக)

த வ ம்.

கலிநிலைத்துறை.

பதிபல வோடிப பரவையி லாடிப பகலிரவாய
நதியவை நாடி நளிாவரை கூடி நலிவீர்காள
மதிநிறை வேணி மழுவணி பாணி மாதேவன்
வதிதரு மொற்றி கதியெனபபற்றி வாழ்வீரோ. (உஉ)

பூவைவிடுதூது.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

வாழிசைந்திட வாயதி றந்தொரு வார்த்தை பேசுதி பூவையே
தாழியைநதிட நானி ருப்பது தருமமோ வுனக்கழகதோ
பேழியங்கிடு மொற்றி யூரினிற் பேதைநானெழு நாளினை
யேழியாண்டென வெண்ணியேஙகலை யிறைவாபாலினி தறைவையே.

குறம

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

அறைகுவேன்பலகுறியுஙகணமுனனேகண்டதுபோலஞசவேணடாங
தறைமெழுகிககோலமிட்டுநெறகுவிததிட்டதன்மீதிறசமைததசெமபிங
குறைவதுடனோபிடிநெலலொறறைபட்டதாதலினுலொறறியூாவாழ
பிறைமுடியாவந்திடுவாபெரியபணமபழஞசீலைபெயவாயநீயே. (உச)

தலைவியைக்காண்டல்

கட்டளைககலித்துறை

பெயவளை மாதாக ளாயததை நீஙகிப பிறைபபணிலஞ
செய்வழி யோடுங திருவொறறி யூாஙற செழுமபொழிலு
ஞெயயிடை மேலிரு பாரத தனமலை நோயியறறு
மெயயிளைப பாறத தனிததுநின் றுயகொலென மெலலியலே.

கலிநிலைவண்ணத்துறை.

தனனதன தனனதன தனனதன தனனதன் தததததானனு.

இயமடர வசமழிய நமபடாகள வருபெரிய வெசசமாயுமே
பயமொழிய மனமதனி லளவிலபல கருணைவளா பததிநீடுமே
முயலமர ரரியயாக ளறிவரிய வடியாபுகழ் முததிகூடுமே
யுயாபலகை வடிவமது கொளுநமதுபரமாமகிழொறறியூரிலே. (உசா)

கவி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

உரிமியினை யூடுருவி யோஙகுஞ் சோலை
யொறறியூா மகிழ்களனை யுண்டு தேககுஞ
சீரியோா புகழுகளியேஞ செபபு முணமை
சிறிதேனும பிழையாது செவவே கேணமோ
வேரியிற்சங கரியைக்கோ பாலா சோநது
வெளளைவா ரணனைபபெற் றுவநது நின்றுா
நாரிசீ தேவிதாா வாச வனற
னறறோளை சோநதணைய நாடினளால (உஎ)

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

தலைவிமென்மைத்தன்மைக்கிரங்கல்.

நேரிசைவெண்பா

நாடிநெடி யோனபணியு நமபரொறறி யூரதனிற்
பாடியளி மூசுகுழற பாவையெனைத்—தேடிடுமே
பாலைவன மோடிப படருகையின மெனறளிரனேர்
காலைமுட டைதநிட்டக கால (உஅ)

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

காலங கடநத பிறைசசடையுங கவினா நீறறுப புண்டரமுங்
கருணைநிறைநதமுககணுஙகதிர்கொளவெளளைசசெவிககுழையு
மாலை மடாநத கறைமிடறு மணிநீள கொனறை மாலிகையு
மழகார புலியி னதளிடையு மரியின விழிசோ கழலடியுந
தால முதவு மலைமடநதை தனயரிருவா தமமுடனே
தருமம விடையின மேலேறித தயவாயவருநற காடசியுமே
சால வடியாா தமமுடனே தரிசிததுயநதிங கருளபெறலாஞ
சாரமுததிக கதியருளச் சமைநத வொறறிப பதிதனிலே. (உகூ)

மறம்

தாழிசை.

இலலடுததுப பெணகேட்க விஙகுவநத தூதநீ
யெஙகணமா பினபெருமை யெளளளவு மோாநதிலாய்
செலலடுத்த சோலையொறறிச சிவனருடன் மைநதனுக்குச
சிறுமிகொளளப பட்டபாடு தெயவநதா னறியுமே
விலலெடுதத கொறறவனறன விடடவோலை கொண்டுபோ
விருதுபேசி வநதமனனா முடியுதிாநத மணிகளை
கலலெடுத்துக கிளிகடியு மெஙகளசேயினுடலாங
கருணையறற பேரைநாங கடிநதுவககு மறவரோ (௩0)

தலைவியைவியத்தல்

கட்டளைககலித்துறை

மறஙகொணட வநதக ஞணையைச சறறு மதிககிலதே
புறஙகொணட பேருறை யாதி புரியின் பொழிலதனு
ணிறஙகொண்ட மாநதளிா மேனியள வேலபுரை நீள்விழிகள
திறஙகொண்ட வெங்கடுக் கககாது தேனைச செவச்சொரிந்தே.

இரங்கல் - கொச்சகம்.

சொரிந்திட்ட மலர்ப்பொழிலுட் சூழ்ந்திட்ட வாவியெலா
நெரிந்திட்ட மணங்கமழு நிறையொற்றி யூர்நாட்டில்
விரிந்திட்ட பெருங்கடலே மேயவளோயே கமபுள்ளே
பிரிந்திட்ட வென்றலைவன் பெயர்ந்ததிசை பேசுவீரோ (கஉ)

நேரிசைவெண்பா.

பேசரிய ஞானமருள் பெண்பாக் ரொற்றியூர்
வாசமலி தண்டலையில் வாழ்வுற்றே—னேசக்
கருமபுருவக் காரிகையைக் காண்டிருவை நோந்த
கருமபுருவக் காரிகையைக் கண்டு (கங)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

கண்டு நின்றனை யைம்புல னேமகிழ காமக கைதவததில்
தொண்டு செய்கிலை யொற்றி யூரவர் தொன்மை யடியவர்பால்
விண்டு பேசிலை நாலவ ரினபுகழ வியந்து நாடோறுங்
கொண்டு போதர வென்ன வோதடை கொடிய கூற்றுவற்கே. (கச)

தவம்

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

வறகலை கொண்டும வலியவந் தண்டும
வன்சரு குண்டும் வளியது தினறுங்
கற்களி லென்றுங் கனலிடை நின்றுங்
கனபசி விண்டுங் கதிபெற லிலையா
ன்றகலை தேர்ந்த வொற்றியை யார்ந்து
நவமனை வேய்ந்து மனைவியை வாய்ந்து
பொறபணி சார்ந்து மகவுடன வாழ்ந்தும
புகழ்தரு சிவகதி நிகழ்வது நிசமே (கரு)

நேரிசைவெண்பா.

நிசவடிய ராநலலார் நேயததைக் கொண்டு
கிசவடிய ராநலலார் கேண்மை—வசையொழிததுப்
போறறுவார் தமபாற புகழ்கலவி பொன்னுதி
யாற்றுவா ரொற்றியப்ப ஞா. (கசு)

சித்து.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

ஆர்ந்திட்ட வொற்றியூர்த் தியாகேச ரடியவரி னடிமை யாகி
யாயிரமா யிரமாக வித்தைகற்ற சித்தரியாமறிவின் மிகளீ
சார்ந்திட்ட கழுநீருட் காரடகேயானுலுந தயவாயீநதாற் [வைப்பே
றங்குமனே பொனனியங்கச் சுவர்யாவும வெள்ளியதாச சமைதது
நோந்திட்ட விருமபைநா கத்தைமா தங்கமா நிலவசசெயவே
நிகழ்நதமாதஙகத்திலிருப்பைககண் ணுதலாக்கு நிதஙகாணபிபபே
மோாந்திட்டவெள்ளிவரின்முனனமபொனனென்றுரைதநிஙகுறுதிசொலவே
ஞற்றநவலோகஙகளொன்றையொனறுய்ச்செயவேனுணமைதானே.

கிளவிவேட்டல்

கடடளைககலிததுறை

தானே தனக்கு நிகரான வொறறித தலவனாயில
வானே பொருவு நினதிடை கொஙகைகள வாளவிழிகள
தேனே யுகுக்குங கொடியோ குவடோ தெறுஙகணையோ
மானே திருவாய மலாநதிட வேணடு மகிழுறவே. (௩அ)

இரங்கல்

அறுசீககழிநெடிலாசிரியவிருததம

மகிழு மொற்றித தனிநகரில மகிழகோ டரததி லினிதமாநது
புகழுங கிளியே பூஙகுயிலே புகாசா ரிகையே பொன்வணடே
நிகழுந தென்ற னிவாவாடை நிலையில பருவங காராதி
நகவாய் வநது தாண்டினவே தலைவா வரவே கணடிலனே. (௩௯)

கைக்கிளை

மருட்பா.

இலதுளதா மினனிடையி னேயகலைமா சுணண
மலர்புரை மாவுளர வாழ்தா—ணிலமடையக
கண ணுற நினற கருஙகுழற் காரிகை
கண்ணன காணரு மொறறியின
மணமக ளெனறே மதித்திடு வாமே. (௪0)

வஞ்சிவிருத்தம்

வாம மேவு மனையுட
னீம நாடி யிருளினில
வீம வாடல விழைபவ
ராம வாதி புரியரோ. (௪௧)

கட்டளைக்கலித்துறை

புரியா ரனாதன பிரமனு நாடிய புகலுதறகுத
தெரியாத தத்துவன றெணணீாக கடலசூழ திருவொறறியாம
புரியா னருள்வடி வாமபிகை யென்னுநற் பூவையளுக
குரியானென றேததுவாக கேதந தருளவ ளுயாபதியே. (சஉ)

எண்சீர்ச்சந்தவிருத்தம்

தனதன தனதன தனதன தனனு

பதியிது வதுவென வலமரு மனமே
பழமறை முடிவினி லினிதொளிா பவதாய
விதியரி யிருவரு மிகலுற நடுவே
வியனழ லுருவென நிலவிய பொருளாய
வதிதரு மமராக ணிலையுற வருளான
மணிமிட றதினவிட நிறுவிய பெரியோன
மதிமுடி மனைகெழு பிரமபு ரியினவாழ
மகிழடி வதிதரு மொருபெரு முதலே (சரு)

அறுசீர்ச்சந்தவிருத்தம்

தனதன தனதன தயயன தயயன தனதன தனதனனு.

முதலிடை கடையள விலலவ ருளளவா முழுவது நிறைபவரா
மிதமுறு மிசைவளா தையலை மெய்யினி லியலுட னணைபவரா
நுதலினி லொருசுத னிவவுல குயவகை நொடியினி லருளபவராம
விதபிர மபுரியி னலலவா நள்ளிட விழைவுட னுறைபவரோ. (சச)

நேரிசைவெண்பா

உறைகுநாககு முனனுநாககு மோாபோது வாளா
யறைகுநாககு மெல்லாமுண டாகி—நிறைதருமே
யாதிபுரி யூரினையு மாமபலகை நாதனையுந
கோதிலகத தேகிறீஇக் கொணடு (சரு)

நற்றாய்கூறல்

கட்டளைக்கலித்துறை

கொணடனை மாலினைச சறறு நினைபபின்றிக கொண்டறவழ
தணடலை யாரொற்றிப பிததன செயலினைச் சாறறுவனகேள
வெணடலை சூடுவ னீமததி லாடுவன மெனசிரசிற
பெண்டினைத தாங்குவன பேயகளொ டோஙகுவன் போதையளே.

ஊசல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பேதமறு மனமதனைப் பலகை கூட்டிப்
  பிறங்குகால் வாசகுச்சங் கிலிகள பூட்டிய
போதபசுத் தத்துவவுத் தரத்தின் மாட்டிப்
  புகழுறுமெய்ஞ் ஞானக்கம பளத்தை நீட்டி
மேதகுக லோபதா னத்தைச் சூட்டி
  விளங்குதவி சிடையிருந்து தொழிலுஞ் செய்வா
ளுதவடி வாம்பிகையோ டாடிரூச
  லவிலொற்றித் தியாகரோ யாடிரூசல். (௪௭)

கட்டளைக்கலித்துறை

சலவிய சாலந் தழைத்திடு மொற்றித் தனிநகரிற
சலவிய மாலை தரித்தழ காந்திடுஞ் சங்கரனா
சலவிய மொனறினைக கானத்திற் கண்டு தனஞ்சயற்காச்
சல்லிய மோச்சிந லத்திர மீந்த தயைக்கடலே. (௪௮)

தழை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கடலனையகருங்கண்ணாண்மாந்தழையையடைந்தவுடன்காமனம்பா
லுடலபொதிந்தபுண்ணொழிந்தாளமதிகாய்ந்தசூடொழிந்தாளூற்றமம்ம
ரிடரொழிந்தாள்குளிர்வாடையிகலொழிந்தாளெழுந்தறியுமெம்மானென்று
நடமருவுமொற்றிநகாமகிழ்தழைபோற்றழைத்திட்டாணவைதீர்ந்தோமே.

கலிநிலைத்துறை.

தோமிருக்கும்புன்குரமபை கலகலத்துத் தொலைந்திடுநாடொன்மறைக
டாமிருக்கும விண்டளித்த விழியிருக்கும் விண்ணுலகத் தானவர்கள்
தேமிருக்கு மாலைகளின் மணமிருக்குஞ் சுகமிருக்குந் திருவடியி
னுமிருக்கும் படிசெய்வா னொற்றியினி லேயிருக்கு நமபனாமே.

நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பா.

நமமையா ளாதிபுரி நறபலகை யானைதஞ்
செம்மையுட னேத்தித் தெரிசிக்கி—னிம்மையிலு
மமமையிலு முண்டவன்றா ளன்பு. (௫௧)

உயிர்வருக்கையகவல்.

அன்பே வடிவா யமர்கா வரசும
ஆரூர் பரவை யரிவை மணாளனும்

இசைகொள் காழி யிடத்துக் கிழவனும
ராஙகரு ணைக்கட லாமா ணிக்கமும
உரைதத தமிழக கோடி யோடி
ஊதிய மீநதவை யோதி யுணாந்ததால
எழுததறி பெமமா னெனற பெயரை
ஏயநதன னெற்றி யெமமா னுதலின்
ஐம்புலன றன்னை யடககவும வேண்டாம
ஒன்றிய வுடலை யொடுககவும் வேணடாம
ஓதிடி லொணடமிழ மறைகளை
ஔவிய மற்றவீ டடைத றிண்ணமே. (௫௨)

மதங்கியார்

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

திணகயத்தினொருதுளிநீ ரருளளிகுந திருவொறறிததெயவாடிற
பணகசிய மனஙகசியப பாடிசைககு மதஙகியெனும பாவையாரே
கணகளெனுங கடுவாளாற காளைகளைக கடிதீரத துககலஙகசசெயதும
வணகரத்தில வாளொளிர வாளகளினை வாளாக வழஙக லெனனே.

மடக்கு

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

என்பிணி வாதனை மாற்றுவனே யேமன் றனககு மாறறுவனே
யென்பின் மாலை பரிபபவனே யெளியாரிடாவெப பரிபபவனே
வன்பருளத்திற கரியானே மாலயன போரிற கரியானே
யன்பா வாழும் விருபபினனே யாதிபுரிசெவ் விருபபினனே (௫௪)

இளவேனிற்காலம்

தாழிசை.

விருமபுதமி ழுடன்கலநது தெனறல்வருங காலம
விரிசோலை மிகச்செழித்து விளஙகுகினற காலங்
குரும்பைமுலை மாதாமணங கொணடுவக்குங் காலங
கொழிசித்ரை வைகாசி கூடியதோர கால
மரும்புகளைத் தூணியிடை மதனறுறுததுங காலம
ஆலுவெண் மீதஙக னலாதூறறுங காலம
பெரும்புவன முமபோற்றுந திருவொறறி யூரிற
பெமமானென் னையகனைப பிரிநதிருககுங் காலம. (௫௫)

தலைவனீடத்தலைவிவருந்தல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

காலங் கடந்தவா மாலயன் மீதிற் கருணைவைத்த
வால மிடற்றின ரொற்றியி னண்ண லனங்கனவ
ணீலங் தொடுத்திடி லாற்றேனென் றோதி நிசிபகலா
யோல மிடுவேற் கருள்செய்வ தெக்கண முள்ளுவந்தே. (௫௬)

வஞ்சிவிருத்தம்.

தேனூந்து மொழியுமையாளு செலவிமகிழ
மானூந்து கரதலத்து வாணருறை
வானுந்து பொழிலொற்றி வாழ்வீரோ
லூனூந்து பலபிறவி யொழிவீரோ. (௫௭)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

வீணையினிற படுத்துறங்கு நாரணற்கு மாரணற்கும்விண்ணினமேயுங்
காணையிவ ரிந்திரற்குங் கிட்டாத வொருபதவி காணலாமே [வாழு
நீணையருஞ் சடைக்கணிந்த வெமபெருமான் சிவபெருமா னிலையாய்
மாணையினினமதியுணைஞசுமொற்றிநகரொனறொருகாலறைந்தபோதே.

பாண்.

இஃதுமஃது.

அறையுகந்த சத்தியங்க டயிரச்சாத மாக்கொண்டோ ரதரத்துற்ற
நறையுகந்தா ரொனையுகந்தா ரெனப்பாடுமெ யாழ்ப்பாண நன்குநன்கு
தறையுகந்த வொறறியனை நான்மறவா நேயமதைத் தாமே தேர்வார்
நிறையுகந்த வவர்பாலிற் பண்ணிசைத்துப் பரிசுபல நேர்தனன்றே.

கோச்சகம்.

நன்றனைத்துஞ் செய்வார்க்கு நவநிதிய மீந்திடுவாய்
கொன்றருந்தும் பாவிகட்குக் குலநமனாய் நின்றிடுவாய்
குன்றனைய கோபுரங்கள் குலவுதிரு வொற்றியினி
லொன்றியுறை தியாகேச வுயாதெய்வ மாமணியே. (௬௦)

நேரிசைவெண்பா.

மணிதுதையுங் கோயில்பல மன்னுமொற்றி யூரிற்
பணிதுதையுஞ் சங்கரனார் பாதத்—தணியதனைச்
செவ்வையுறக் கண்களினாற் றேர்ந்துதெரி சித்தவர்க
ளுவ்வுலகில் வாராரொன் றும. (௬௧)

ஆசிரியத்தாழிசை

என்றுஞ் சென்று மிமையவரு முச்சியா
ரின்றுந் துன்று மெழின்மகி ழொற்றியூ
ரொன்றும் பொன்று முயிரடா மிச்சையே. (சுஉ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சையவில் லாநத திருவொற்றி நாதா தனதுதிருப
பையிதழ் வாய்ந்த மலர்க்கொன்றை யுற்றனன பாழ்மதனப்
பையலென் செயவ னடவா தினியவன் பாணவிற்போ
னையல ராசுகந் தூணிவைத தேக லழகுடைததே. (சுங)

பிச்சியார்

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

குச்சுமலி குறிஞ்சியாகோன வேலிரண்டுஞ சொநதமெனக் கொண்டு வாழ்ந்து
மச்சுமலி மாடமா ளிகைபரவு மொற்றிநகா மன்னி நின்ற
பிச்சுமலி வாரபடையு மேகதியவா வேடங்கொள் பிச்சியாரோ
யச்சுமலி விடாகளிலாா குடிகெடுக்க வாணடிச்சி யாகினீரோ (சுச)

நேரிசைவெண்பா.

நீருலவு தாமரைமே னீடருசெவ் வண்டமைந்த
சீருலவு காடசியினை ச செயததே—காருலவு
மோதைமலி யொற்றியிறை யொண்சரணில் விண்டுவிழிப
போதையருச் சித்திட்ட போது (சுரு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

போதகத் தோனும் புனறுயின் றோனும் புரந்தரனுந
தோதக மின்றிப் பலபல காலந துணைவியரிற்
சாதக மாகத திருவைந் தெழுத்துணமை சாற்றவவ
ரோதகந் தன்னி லுதித்தனை னொற்றி யொருமுதலே. (சுசா)

எழுகூற்றிருக்கை.

நிலைமண்டிலவகவல்.

ஒருபசு பதியா முயாபெருந் தேவா
யொருமை மனத்து ளுகந்தே மருவினே
யிருக்கையோாந தன்பிலா ரோத்த வொருவினே
யிருாி பொதிந்தனை மூவிலை பரிததனை
யிருத்தினை பனையை யோர்பாற் றழீஇக்
கறரு ாரக் கயிலை யிருந்தனை

மகாமகோபாத்யாய, டாக
உ. சாமிநாதையர் நூல்

புறறிடங கொணடனை பூமி யியங்க
முக்குணம வாயநத மூாததிக ளாயினை
நானமறை பரவி நவில நசசினை
முபபுர மழிய முனைநதிருங கையிலோ
ரொனறிய வீரககமை யுயாசரததூடு
முககோற றேவா முகுநத ஞாநது
நானமுக வைய ஞறகுர மிமிழதது
மூவுல கொசிநது முரல வியககியு
மொள்ளிய விருசுட ரோரோ ருருளையா
யிருஞாங கரிணி லியைநதே வுழிதர
விததிரக குபவை யெமமருஞ செலவ
செவவை நோககிச சிறிது முளகாய
முறுவ லாறறி முற்று மெரிததனை
மூவிறற ருணவா நாறறிறப பாஅ
டைமமுக னிபா லாறுற வாறறவு
மருமையா மோக்க மடைநதே வதிய
நாலவகைப பதவியு ஞயக மெனன
மூவரி லிருவோா முறறுஞ சூழா
வொருபே றிகைததே யுகநது களிததனை
யிருளி தனககு மெகினை தனககு
மருளது தணகக மலையுரு வாயினை
நணணு முததமிழ நாலவா தமக்கு
மைம்பொறி கடிய வாறு வழஙகினை
யெவ்வினை தனககு மெழுவா யாகினை
யறுபதப பெருகக மாஙகாங கியலை
வைஞஞிறம பொலியு மணிதணா மிசைஇ
நாலவகை யிசையை நலனுறப பாடுஞ
சுறறிலும பாதபஞ சூழநதே மனனு
மொறறியூாத தியாகனு யோங்கி வாழ்ந்தனை
மும்மலந தணநதனை முயஙகிடு மிருமையிற
கலியாண சுநதரக கவினு மோர்பெயர்
சலியா தேற்ற சஙகர ஞயினை
கொச்சைத் தேவரைக் குலவிப் பணியும்
பிச்சரி னினறும் பிரித்தெனை யாண்ட
கருணைக கடலெங கண்ணுத லோயே. (கஎ)

நேரிசைவெண்பா.

கண்ணுத லோயே கயிலைக் கிறையாயோர்
பெண்ணுருவிற் பாகங்கொள் பேரழகா—மண்ணுலகிற்
றேருத்திரித்தே னெறறிவளர் சோதியா யெந்நாளுங்
காத்தருள்வ துன்றன் கடன். (சுஅ)

கோச்சகம்.

கடனுனக் கேயென்று கழலடிக ளேபபேணி
யடாபவர்க ளெப்பதமு மடைவார்சர்வ மானியமாய
நடமயியுந் தியாகேசா நம்வடிவாம் பிகையுடனே
தொடர்புகொளு மொற்றியூர்த் தொலலைநக ளாசசோநதே.

கட்டளைக்கலித்துறை

சேர்ந்தாரை வாழ்விக்கு மொற்றி நகரிற் றினமுமருள்
கூர்ந்தாரை யின்று பவனியிற் கண்டு குறுகுதலுஞ்
சோர்ந்தாள் கலைக ணெகிழ்ந்தாள் வளைக டுணைமுலைக
ளார்ந்தாள் பசலை யினியென்ன செய்குவ னாயிழையே (எ0)

நேரிசைவெண்பா

இழைநிகர்த்த நுண்ணிடையை யேயந்தவடி வாமபா
டழைநிகர்த்த தன்மெய்யிற் சார—மழைநிகர்த்த
பேழுபவனே யந்தவிர்த்த பெற்றதிரு வொற்றியினில
வாழுபவனே யெங்குலதெய வம். (எக)

தாழிசை.

வம்பலருங் குழலவடிவாம் பிகைமருவு தெய்வம
வலியகடுத் தனையருந்தி வாழ்வளித்த தெய்வ
மம்புயற்கு மச்சுதற்கு நடுநின்ற தெய்வ
மரியசெந் தமிழ்மறைகளே யாசைகொளுந் தெய்வ
மம்பலத்தி னுலகுய்ய வாடுகின்ற தெய்வ
மடியார்க டம்மனத்தி லமர்ந்திட்ட தெய்வஞ்
செம்பதுமச் சரண்பணியத் திருவளிக்குந் தெய்வந்
திகழொற்றி மகிழடியிற் றியாகேச தெய்வம். (எஉ)

இடைச்சியார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

வரைநிகர்த்தமார்குடங்களிரண்டுடனமோர்பாற்குடங்கள்வசமாயேந்தி
நிரைவகுத்த குசத்தியரா னுமபாலி லண்டொலா நேசம வைக்கத்த
திரைமடுத்தவொற்றியினிலவிற்றுவருமிடைச்சியரோ செப்பக்கேணமோ
விரைமிகுத்தவாடையொழித் தரைபபணமோ ரெற்கீயவிரும்புவேனே.

ஈற்றடிமிக்குவந்தநான்கடிக்கலித்தாழிசை.

விரும்புமடி யாரகண்மனம் வேட்டவையெல் லாமீய
வரும்பவனி கொண்டருளி யமர்ந்ததிரு வொற்றியினி
லிரும்புருவச் சஙகிலியா லெழிலாரூ ரனைப்பிணித்த
பெரும்புகழி னைப்பாடிப் பேசிடுவோ நன்றே
பெம்மானறியா கேசனெனப் பெரிதுவபபோ நன்றே. (எச)

வண்டுவிடுதூது.

கொச்சகம்.

நலம்விளஙகு மொற்றிநகா நாதரது மார்பதனில
பொலம்விளஙகுங கொன்றைமது புசித்துபபல புகழுபாடிக்
கலம்விளங்குந் திருசசெவியிற் கதைத்திடுவோ யென்குறையைத்
தலம்விளங்கும் பணாணிசைகள் சாற்றிமகி ழளியினமே. (எரு)

வஞ்சித்துறை.

இனமலி யொறறியிற
சினமற வுறறிடின
மனமகிழ நற்றவ
முனமிக முற்றுமே (எசு)

நற்றயிரங்கல்

கட்டளைககலித்துறை.

முறறும புனலா லுலக முடிநது முழுகியநாள்
சறறுஞ சலன மடையாத வொறறித தனிமுதலே
யெறறு மதனன் மலரா ணலிநதிடு மேழையவள
பறறு மிதழி யுதவா திருநதிடல பானமையனறே. (எஎ)

கலிநிலைவண்ணத்துறை.

தாநதன தாந்தன தாநதன தாநதன தத்ததானனா.

பாநதனுழை சாராநதுயில கூாநதுவள ரோநதலது பக்கமவாழலா
ரோநதமனை யூர்ந்தகலை யோாநதவளொ டாாநதவனா நிததநாடலாந
தோநததரு வேய்நதவுல காணடுவரும வேநதனது திககையாளலா
மோாந்ததமி ழாய்நதுங்கித மேனறளவு வாழநதுவரி னொற்றியூரிலே.

கொற்றியார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

ஊரிவள ரகணிபல சூழ்நதடரு மொறறியெனு மூரைநாடி
வேரிவளர் துளவணிநது நாமமிட்டுச் சங்காழி மென்கை தாங்கும்
பாரிவளா கொற்றியரோ மாலவளரும பலவிடங்கள் பார்த்ததுண்டேல்
காரிவள ரனந்தசய னத்தலதனதத் தரிசிக்கக் காட்டுவாயே. (எஅ)

இஃதுமஃது.

நேரிசைவெண்பா

வாயிடைமண் போட்டானை வானரத்தைச் சோரதானைத்
தாயிடத்து மாலகொண்ட தபபிலியை — நீயுமால்
கொண்டனையென் றேகண்டு கொற்றியரோ தககடபடி
முண்டனருசெய தாரினை முடி (௮௦)

மடக்கு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

முடித்தா சிரசின் மதியினையே முடித்தா ரடியார் விருப்பினையே
பொடித்தா மூனறீ புரத்தினையே பொடித்தாவேயினிடத்தினையே
நொடித்தா வேத நான்கினையே நொடித்தா மூவா தொழிலினையே
பிடித்தா ரரியி னுரியினையே பிடித்தா ரொற்றி யூரினையே. (௮௧)

கார்காலம்.

தாழிசை

ஊர்ந்துலவி மேகமெலா மழைபொழியுங் காலம்
மொண்பீலி மிகவிரித்து மயிலாடுங் காலம்
கூர்ந்தகுர லினையடக்கிக் குயிலொடுங்குங் காலம்
குலமாதர் குடமுலைகள் வெம்மையுறுங் காலம்
மாரந்தமலர்க் கோடலவிரிந் தலர்கின்றகால
மாவணிபு ரட்டாசி யணைந்திட்டகாலமு
சார்ந்தபுக ழொற்றிநகர் தணவரையி லேமை
தலைமகனைக் காணாது தனித்திருக்குங் காலம். (௮௨)

மடக்கு.

இன்னிசைவெண்பா

காலங் கடந்தவரைக் காலங் கடாந்தவரை
யால மிடற்றினரை யால மிடத்தினரைப்
பாலத் திருக்கையரைப் பாலத் திருக்கையரைச்
சாலவொற்றி யிற்பணிந்தோரு சாரந்து. (௮௩)

வேற்றொலிவெண்டுறை

குன்னுதிரைக்கடலதனிலமுதுடனேயவதரித்துந்தொண்டைநாட்டின்
மன்னுதிரு வொற்றியா ரூசடையி னதியுடனே வாழ்ந்து வந்து
பின்னென வனலினை வீசி யெளியனை
மின்னல்செய் தொறுத்திட லெழிலல மதியமே. (௮௪)

தாழிசை.

மேதினியி லருவருக்கு மிழிகுலத்திற் பிறந்திடினு
  மெய்வெருவு புலைத்தொழிலை விருப்பமொடு புரிந்திடினு
மாதிபுரி நாதனையே யனவரதம் போற்றுமவ
  ரழகடியை நஞ்சிரசி லணிமுடியாக் கொண்டிடுவா
நீதிமறை யோதிவரும வேதியரோ யாயிடினுந்
  நீடுலகிற் கோலோச்சு நிலமன்ன ராயிடினுந
தீதிலபா கதியருளு தியாகேச ரொழுந்தருளுந
  திருவொற்றி யூர்வணங்கா தீயபறைச் சாதியரே.   (௮௫)

௮௬

சாமவே தபபடன நீங்காத வொற்றிநகாச் சங்கரனா
தாமமே பெறறிடறகங கேதேதோ தந்திரங்கள் சாற்றியவா
நாமமே மிகக்குறைத்து மாரனவன் செய்கின்ற நலிவகற்றிச
சேமமே யுறறிடற்கு நனனெஞ்சே யோரோதுஞ செய்திலையே.

கூதிர்காலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

செய்யசெங் கதிரோனற ஞெளிமழுங்கிச் சந்திரனின் செயலையொக்கப்
பெய்வளையார் கலவிகளில விருப்பமுற்றுக் கணவருடன்பெடபினாக
கொயமதண னமபென்ன மழைத்தாரை பொழிகின்ற கூதிர்க்கால
மெய்ம்முதலவன்றனைககாணொற்றியூர்திசைநோக்கிமெலிகினறேனே.

வலைச்சியார்.

இஃதுமஃது.

கிஞ்சுகச்செவ வாயாபலர் நடமரு வொற்றிநகாக கிட்டி வாழுங
கஞ்சனிகா பாரபபாக்கும் வாயூறக் கெண்டைமீன் கண்ணிறகாட்டி
மிஞ்சுமொழி வலைச்சியரோ நீவிறறு வருகினற மீன்கடமமுள்
வஞ்சமின்றிச் சேலையொழித் திருவரா லெற்கீந்தால் வாங்குவேனே.

நேரிசைவெண்பா.

வேதாவு மாயவனு மென்மனைவி மாாகளுடன
போதாற் சிவகுறியைப பூசிக்கத்—தாதாவாய்க்
காண்டற ருேழிலதனைக காததற செயலதனை
யாணடளிததா ஞெறறி யரன்.   (௮௯)

கொச்சகம்.

அரம்பழித்த விழியுமையா ளமுதுகைத்த மொழியுடையா
டரமபகைத்த தனமுடையா டளிர்சிறத்த வடிவுடையா
டிரமவகுத்த மனங்களிக்கத் திருவொற்றி யூர்தனிற்
பரமிருத்த தியாகேசர் பவனிவரக் கண்டாமே. (௬0)

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

கண்களிக்கும் வெள்ளிமலை யிருப்பிடமாய்ப்பொன்மேருகாத்திலாரக
கழறுமிரு நிதிக்கிழவ னேதோழ னுயர்கிற காத்து சிறக்கத்
தணகளிக்கு மலையரையன் புத்திரியாளு செலவிவல்லு சாரந்துவாழந்
தகைமைபெறுமணடமெலாமொருகொடியிற்செயிப்பவாகடனயராகப்
பணகளிக்கும் பேய்க்கூத்தை யிடுகாட்டிற் பகலிரவாய்ப் பாடியாடிப்
பாமபினையு மரியயாக ளெனபினையும் பரிவுடனே பணியாப்பூண்டு
மண்களிக்கு மண்டையினி லேந்திபலி யெடுத்தருந்த மானம விட்டு
மகிழொற்றி யூரிலொரு மகிழடியிற் குடிகொண்ட மாயமெனனே

கட்டளைக்கலித்துறை

எந்நாளு மேசென்ம வேலைக் கிடந்துழ லேழைநெஞ்சே
மினனாளு மமையப் பனவாழு மொற்றி வியனறலத்திற்
றெனனுதெ னுவெனப் பண்பாடிக் களனுணுந்தேனளியாயச
சின்னாண் மகிழ்மரனு சோந்தாலு நனமுத்தி சித்திக்குமே. (௬௨)

நேரிசைவெண்பா

சிவமேமெய் யாகியவோர் தெய்வமெனத் தோந்து
பவமே யொழித்திடற்குப் பாரப்பா—தவமிகுந்த
பார்த்தன்றன விலலதனுற் பட்டவடி யேயோர்ந்து
பார்த்தபெரி யோர்கள் பரிந்து. (௬௩)

சம்பிரதம்.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பரியவெழு கடலையுமே யுள்ளங்கை யேந்திமிகப் பரிவா யுண்பேன
பலவண்டங்களைநொடியிற்சிறுகோலாலேயுடைத்துப்புறப்பஞ்செயவே
னரியபெருவரைகடமை யெவ்வெவருங்கண்டிட வேயசைத்துச்சிறபே
னடாசிங்கத் தனையறுகாயப் புலியதனைப் புல்லாக வவமதிப்பேன்
றெரிதருமிவ் வித்தைகணம் மாணுக்கர் பாற்கற்றோ செய்வதாகுந்
தோந்தவிஞ்சையிவையல்லவாங்கணகாடஞ்சாலமலசெப்பக்கேணமோ
பிரியமுடன் மனமதனி லோர்பொழுது நினைத்தவுடன் பேரானந்தப்
பெரும்பதவியருளொற்றிக்கிணையானவொருபதமும்பேசுவேனே?

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

வேலனை யளித்தார் போலும் வேயினின் முளைத்தார் போலுங்
காலனை யுதைத்தார் போலுங் கரியினை யுரித்தார் போலு
மாலத்தை மடுத்தார் போலு மருமறை யிடத்தார் போலு
மோலத்தை யார்த்தார் போலு மொற்றியூ ரார்த்தார் தாமே (௬௫)

கழிக்கரைப்புலம்பல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்,

தாராருந் தாமந் தளிராரு மத்தந்
தளமாரு வில்வந் தனிமாப மொற்றிக்
காராருங் காவே கயலாருங் கழியே
கவினாருந் திரையே கலியாருங் கடலே
பாராரும் பொறியே வகையாரும் புணையே
வனமாருங் குருகே வலைவாரு மீனே
சீராரு மென்றன் சிறைமீண்டு வாழத்
திகழுமேகளவன் சென்ற திசைகண்டி லீரோ. (௬௬)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம.

கணையாருங்கழலடியிற் களிப்புடனே யருச்சித்தகண்ணன்றனைப்
பணையரியையக்கொண்டபிரணவப்பொருட்குவிழித்திட்டபகவன்றனைப்
பெண்ணமலையிடத்தசிவந்தனையிடத்தி லுதிப்பித்துப்பிறங்குங்காட்சி
தண்ணளிகள்சூழ்ந்தமகிழடியிருக்கவொற்றியிற்போய்த்தரிசிப்பாயே.

எண்சீர்வண்ணவிருத்தம்

தானதன தானதந்த தானதன தானதந்த
தானதன தானதந்த தனதானா
பாவையரை யேவிரும்பி நாளுமவ ரோடுறைந்து
பாழுமன மேமெலிந்து நலியாதே
பூவலய மேலணைந்த லோபிகளை யேபுகழ்ந்து
போதவறி வேயிகழ்ந்து மெலியாதே
நாவலர்க ளோடுகந்து பூதிமணி யேயணிந்து
ஞானசிவ யோகமென்று புரிவேனோ
வாவலுடன் மாமுகுந்த னேடுமய னாவணங்கு
மாதிபுரி வாழவந்த பெருமானே. (௬௮)

வெள்ளைச்சந்தவிருத்தம்.

பெருகுதிருவமிழ்துவரியொருசுதற்குபபெயர்த்தளித்தாரொற்றியூரர்
பருகவருகமனவனை யொருசுதறகுப் படுதெதொழித்தா ரொற்றியூரா
குருகுமதி யணிசிரசையொருசுதறகுக்குணிததிகைத்தாரொறறியூரர்
பருமுமையினமுலையமுதையொருசுதறகுபபசிததணிததாரொற்றியூரர்

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஒறறியூரதநியாகேசருயாபவனிதரிசிததே ஞெண்டார்க்கொன்றைப
பெறறிடடேணியாவர்களுமபெறறகரியபெருவாழவிற்பிறஙகுகினறேன்
வொறறியூர மன்மதனுமவிழிககினறுன் கூடடாளி விருமபுகினறுன
பெறறிபெறும் பாககியரோ நமவாழவிங கெவாக்குண்டு பேசுவீரோ.

நேரிசைவெண்பா.

பேசுதிரு வொறறிநகாப பெமமாறகுத தேவியா
யாசுகமாயத தாஙகு மணிவிடையாயத—தேசுறறுன
பாணாதிரு வாயமொழியிற பாடப பரிந்துவககும
யாணாவளா நாரா யணன். (கoக)

வாழி.

தனனதன தனனதன தனனதன தானதனு.

தவளநிற நிலவியொளிர தனிவிசிதம வாழியவே
தருவடிய ரணிகளெனுமவிழிமணிகள வாழியவே
தவமுனிவ ரருளியதொர தமிழமறைகள் வாழியவே
தகைபெரிய வயிறுடைய கரிமுகவன் வாழியவே
தவனனென வெயிலிலகு மயினமுருகன் வாழியவே
தகைமையுய ரருளுருவ வுமைகவுரி வாழியவே
தவழனலின வருபலகை வடிவிறைவன வாழியவே
தழைமகிழ மரமவளரு பிரமபுரி வாழியவே.

திருவொற்றியூரககலமபகமுற்றியது

திருசசிறறம்பலம்.